

Một chuyên gia máy xúc

Đó là một buổi sáng đầu xuân. Trời đẹp. Gió nhẹ và hơi lạnh. Ánh nắng ban mai nhạt loãng rải trên vùng đất đỏ công trường tạo nên một hòa sắc êm dịu.

Chiếc máy xúc của tôi hồi hả “điểm tâm” những gàu chắc và đầy. Chợt lúc quay ra, qua khung cửa kính buồng máy, tôi nhìn thấy một người ngoại quốc cao lớn, mái tóc vàng óng ửng lên như một mảng nắng.

Tôi đã từng gặp nhiều người ngoại quốc đến tham quan công trường. Nhưng người ngoại quốc này có một vẻ gì nổi bật lên khác hẳn các khách tham quan khác. Bộ quần áo xanh màu công nhân, thân hình chắc và khỏe, khuôn mặt to chất phác..., tất cả gợi lên ngay từ phút đầu những nét giản dị, thân mật.

Đoàn xe tải lần lượt ra khỏi công trường. Tôi cho máy xúc vun đất xong đâu vào đấy, hạ tay gàu rồi nhảy ra khỏi buồng lái. Anh phiên dịch giới thiệu: “Đồng chí A-lếch-xây, chuyên gia máy xúc!”

A-lếch-xây nhìn tôi bằng đôi mắt sâu và xanh, mỉm cười, hỏi:

– Đồng chí lái máy xúc bao nhiêu năm rồi?

– Tính đến nay là năm thứ mười một. – Tôi đáp.

Thế là A-lếch-xây đưa bàn tay vừa to vừa chắc ra nắm lấy bàn tay đầy dầu mỡ của tôi lắc mạnh và nói:

– Chúng mình là bạn đồng nghiệp đấy, đồng chí Thủy ạ!

Cuộc tiếp xúc thân mật ấy đã mở đầu cho tình bạn thắm thiết giữa tôi và A-lếch-xây.

Theo HỒNG THỦY

Chú thích:

- Công trường: nơi tập trung người, dụng cụ, máy móc,... để thực hiện việc xây dựng hoặc khai thác.
- Hòa sắc: sự phối hợp màu sắc.
- Điểm tâm: ăn lót dạ.
- Chất phác: thật thà, mộc mạc.
- Phiên dịch: dịch từ ngôn ngữ dân tộc này sang ngôn ngữ dân tộc khác.
- Chuyên gia: ở đây chỉ cán bộ kĩ thuật nước ngoài sang giúp nước ta.
- Đồng nghiệp: những người cùng làm một nghề.

Nội dung chính: Chuyện kể về cuộc gặp gỡ giữa hai người, một công nhân và một chuyên gia, cả hai người đều lái máy xúc thành thạo. Qua đó cho thấy tình cảm chân thành giữa một công nhân Việt Nam với một chuyên gia nước bạn, thể hiện vẻ đẹp của tình hữu nghị giữa các dân tộc dù khác quốc tịch, màu da.

Câu 1 (trang 46 sgk Tiếng Việt 5):

Anh Thủy gặp anh A-lếch-xây ở đâu?

Trả lời:

Anh Thủy gặp anh A-lếch-xây trên một công trường xây dựng.

Câu 2 (trang 46 sgk Tiếng Việt 5):

Dáng vẻ của A-lếch-xây có gì đặc biệt khiến anh Thủy chú ý?

Trả lời:

- A-lếch-xây có một vóc người cao lớn, dáng đứng sừng sững. Mái tóc vàng óng ửng lên như một mảng nắng.
- Bộ quần áo xanh màu công nhân, thân hình chắc và khỏe, khuôn mặt to chất phát.
- Tất cả gợi lên ngay từ phút đầu những nét giản dị, thân mật.

Câu 3 (trang 46 sgk Tiếng Việt 5):

Cuộc gặp gỡ giữa hai người bạn đồng nghiệp diễn ra như thế nào?

Trả lời:

Cuộc gặp gỡ giữa hai người bạn đồng nghiệp (Việt Nam và Liên Xô) diễn ra thật thân mật, thể hiện ở các chi tiết:

a) Qua lời thoại thân mật:

A-lếch-xây nhìn tôi bằng đôi mắt sâu và xanh, mỉm cười hỏi:

- Đồng chí lái máy xúc bao nhiêu năm rồi?
- Tính đến nay là năm thứ mười một – tôi đáp.

b) Qua cái bắt tay nồng ấm:

Thế là A-lếch-xây đưa bàn tay vừa to vừa chắc ra nắm lấy bàn tay đầy dầu mỡ của tôi lắc mạnh và nói:

- Chúng mình là bạn đồng nghiệp đấy, đồng chí Thủy ạ!

Câu 4 (trang 46 sgk Tiếng Việt 5):

Chi tiết nào trong bài khiến em nhớ nhất? Vì sao?

Trả lời:

Học sinh tự cảm nhận và nói lên chi tiết đáng nhớ nhất, giải thích nguyên nhân đầy đủ.

* Gợi ý:

- Hình ảnh bàn tay vừa to, vừa chắc của A-lếch-xây nắm lấy bàn tay đầy dầu mỡ của anh Thủy, lắc mạnh.

- Thể hiện sự thân mật, chân thành.

- Những hình ảnh đầu tiên mà anh Thủy nhìn thấy A-lếch-xây.

A-lếch-xây hiện ra là một người ngoại quốc thân thiện.